

Maria

Nr. 68, martie 2026

**"Iată, roaba Domnului;
facă-mi-se după
cuvintele tale!"**

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

DANIELA SALA
ALINA BIRGEAN
MIRELA MORNĂILĂ
IONELA LIUBA
DANIELA HAIDU
EMMA GOLDIȘ

DESIGN & GRAFICĂ:

DIANA DIACONESCU

CONTACT:

Comunitatea Bisericilor Creștine
Baptiste Timișoara
„Lucrarea cu Femeile”
Str. Zăvoi nr. 12, Timișoara

E-mail:

femeibaptiste.tm@gmail.com

<https://femeibaptiste.net/>

DIN CUPRINS.....

EDITORIAL pag. 3

STUDIU BIBLIC pag. 6

ALEGERI CARE NE DEFINESC
DESTINAȚIA pag. 8

MARDOHEU și ESTERA pag. 10

PERSONAJE SECUNDARE CARE INFLUENȚEAZĂ
ISTORIA - ZEREȘ pag. 12

FEMEI CU IMPACT - PĂIVI pag. 14

RECENZIE DE CARTE:
BIBLIOGRAFIA LUI ELISABETH ELLIOT pag. 16

MĂRTURIE pag. 18

MOTIVE DE RUGĂCIUNE pag. 20

SPRIJIN ÎN FURTUNĂ pag. 23

CONSTRUIND ÎNFRUMUSEȚARE PE TEMELIA
CARACTERULUI PRIN RITUALURILE PERSANE
..... pag. 24

PARFUM SOLID pag. 26

Dragi surori,

Iată că iarna aproape a trecut și, din pământul odată înghețat, viața răsare din nou. Natura prinde culoare, iar trupurile noastre sunt înviorate și energizate de soarele care începe să ne încălzească.

Indiferent în ce etapă a vieții ne aflăm, fiecare dintre noi am traversat sezoane blânde, dar și sezoane aspre. Am răzbit cu ajutorul lui Dumnezeu în situații limită, în momente de cumpănă, și ne-am bucurat în zilele fericite. Astfel, țese Dumnezeu povestea noastră nu doar cu fir roz și auriu, ci uneori și cu unul gri și pământiu, ca să luăm seama la amândouă, să creștem și să devenim tot mai mult o reflecție a Lui în vremea aceasta.

În acest număr al Revistei Maria, eroina noastră este Estera, orfana devenită împărăteasă. Este o poveste a curajului, a ascultării și a sacrificiului, care ne fascinează și totodată ne invită la introspecție.

Unde ești astăzi? Care este locul în care Dumnezeu te-a așezat și care este misiunea ta? Uneori ajungem într-un anumit loc constrânse de împrejurări, la fel ca Estera. Dar aceasta nu încurcă planurile lui Dumnezeu, ci ne sensibilizează pe noi să fim pregătite pentru planul Lui în contextul în care ne aflăm.

Istoria Esterei acoperă multe contexte de viață. Contrastele au colorat viața ei: orfană, dar regină; sclavă, dar frumoasă; în pericol de moarte, dar gata să-și dea viața pentru alții; vulnerabilă, dar puternică; sub presiune, dar înțeleaptă;

înconjurată de belșug, dar dedicată postului și rugăciunii.

Fiecare articol din acest număr ne prezintă o altă fațetă a vieții Esterei și fiecare dintre noi va rezona cu anumite aspecte ale acestei istorii.

Providența - Cartea Estera ne arată că Dumnezeu rămâne credincios chiar și atunci când oamenii fac alegeri imperfecte sau trăiesc în exilul propriilor compromisuri. Chiar dacă numele Lui nu este menționat explicit, providența Sa conduce fiecare detaliu, iar intervenția Lui vine la timpul potrivit, uneori în moduri tainice, dar decisive.

Estera este imaginea femeii chemate să asculte, să se apropie de Dumnezeu înainte de a acționa și să își asume riscul credinței atunci când miza este mai mare decât propria siguranță. Dumnezeu o așază într-o poziție strategică nu pentru confort, ci pentru responsabilitate și misiune.

Astfel, cartea Estera are o chemare directă pentru fiecare dintre noi: Dumnezeu lucrează și astăzi prin oameni obișnuiți puși în contexte speciale. Nu suntem chemate să stăm pe margine, ci să răspundem cu credințioșie și curaj. Pentru o vreme ca aceasta suntem aici, nu pentru scopuri egoiste, ci pentru a fi parte din planul Lui.

Modelarea - Povestea Esterei nu este doar despre o fată care ajunge împărăteasă, ci despre modul în care Dumnezeu formează caractere prin relații de mentorat, comunitate și ascultare. Mardoheu devine instrumentul prin care Estera primește identitate, rădăcini spirituale și curajul de a

trăi pentru ceva mai mareț decât propria-i persoană. Sub presiune, ea nu se pierde, ci își descoperă misiunea: o femeie chemată „pentru o vreme ca aceasta”, gata să se sacrifice.

Istoria Esterei confirmă faptul că destinul nostru nu este hazard, ci opera unui Dumnezeu care controlează istoria și poate schimba cursul ei prin curajul și credința unei orfane, sprijinită de un om înțelept și temător de Dumnezeu.

Frica este una dintre emoțiile pe care noi, femeile, o cunoaștem foarte bine. Răspunsul nostru la frică diferă în funcție de mecanismele pe care le-am integrat, dar antidotul fricii rămâne credința: credința în Cineva mai presus de circumstanțe, în ale Cărui brațe găsim echilibru și pace. Frica ne izolează, dar credința ne eliberează. Ne deschide ochii spre resursele cerului, spre un Dumnezeu care are planuri de pace și nu de nenorocire pentru noi ca să ne dea un viitor și o nădejde.

Și astăzi, pentru o vreme ca aceasta, unii sunt chemați să modeleze, alții să își asume roluri decizionale, alții să sfătuiască, alții să postească. Unii seamănă, alții udă. Unii sunt vizibili, alții invizibili, dar toți sunt la fel de importanți în planul Lui.

Responsabilitatea, seriozitatea și credințioșia sunt ingrediente necesare indiferent de poziția pe care o ocupi în societate. Totuși, există mereu o luptă interioară între fragilitatea omenească și chemarea divină: momentele în care întrebarea „sunt suficientă?” apasă, iar răspunsul adesea răsună în urechile noastre: „cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta...”.

Estera a experimentat o varietate de trăiri: de la fragilitatea unei orfane la responsabilitatea unei împărătese care a luat decizii cruciale, nu fără emoții, ci cu încredere în Dumnezeu atotputernic despre care îi vorbea Mardoheu și pe care Îl experimenta acum în mod personal.

Fie că suntem în poziții de conducere sau în roluri mai puțin vizibile, acasă, la locul de muncă sau în comunitatea noastră, invitația rămâne aceeași: să nu ne lăsăm consumate de poveri, ci susținute de har. Dumnezeu ne poartă chiar și într-o vreme ca aceasta. Partea noastră e credințioșia; partea Lui este împlinirea planului Său.

Frumusețea - Cartea Estera nu este doar despre curaj și ascultare, ci și despre frumusețea care completează un caracter modelat de Dumnezeu. În procesul ei de înfrumusețare, Estera nu și-a pierdut identitatea, valorile și ascultarea, ci le-a integrat în noul ei statut.

Estera nu s-a remarcat doar prin frumusețe, ci și prin modestie și integritate, căpătând astfel favoare în ochii tuturor.

Cât de frumos se leagă viața Esterei de viața atâtor femei care au trăit pentru slava Lui, înfruntând pericole, dispreț și chiar moarte. Unele dintre ele nu mai sunt printre noi, precum Elisabeth Elliot, despre care veți citi în acest număr, dar altele sunt femei din generația noastră care plătesc prețul curajului și al ascultării.

Așadar, vă invităm la un ospăț împărațesc nu pentru trup, ci pentru suflet și ne rugăm ca citind acest număr al revistei, Dumnezeu să ne provoace pe fiecare dintre noi să reflectăm cu privire la modul în care ne împlinim chemarea în generația în care trăim.

Emma Goldis

Primăvara

Valentin Popovici

O, Doamne, cine oare se-aseamnă cu Tine,
Când pui în stropi de rouă scilipiri diamantine,
Și când trezești la viață din scorburi cenușii
Atâția muguri veseli în codru și câmpii?

O, Doamne, cine altul ar mai putea să ceară
Naturii să se-mbrace în strai de primăvară?
Ce arhitect de faimă s-ar duce în zăvoi
Să facă lăcrămioare din salbe de noroi?

Și cine altul, Doamne, ar pune în câmpie
Covor de vioarele trezite de sub glie?
Brândușele frumoase să treacă prin polei,
Și prin zăpada rece să treacă ghiociei?

Doar Tu, Tu ai, Isuse, puterea învierii,
S-aduci în locul iernii florul primăverii,
Iubirea să răsară ca florile de crini,
Din cioturile negre, din inimi de creștini!

Trezește azi poporul cu vânt de primăvară
Iubirea și cântarea, nădejdea să răsară!
Adu mireasma păcii, slăvite Creator,
În inimile noastre cu har nemuritor!

Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ...

Anul trecut am trecut prin cartea Estera cu grupul de femei din biserica noastră și am fost uimită de câte lucruri noi am descoperit într-o istorie pe care credeam că o știu în detaliu. Este absolut fascinant modul în care folosește Dumnezeu un pasaj bine-cunoscut pentru a ne aduce în atenție principii uitate sau fațete nedescoperite ale povestirii biblice.

Cartea Estera îi are ca protagoniști pe copiii și nepoții evreilor care au ales să rămână în Babilon deși împăratul Cyrus le-a dat libertatea de a se întoarce în țara lor (Ezra 1). Aceștia au evaluat situația și au preferat prosperitatea exilului în locul repatrierii între dărâmăturile din Ierusalim. Poate că am fi tentate să credem că această decizie urma să-i priveze, pe evreii rămași, de binecuvântarea și purtarea de grijă a lui Dumnezeu dar istoria cărții Estera ne descoperă încă o dată „inima” Lui: „dacă suntem necredincioși, totuși El rămâne credincios căci nu se poate tăgădui singur.” (2 Timotei 2:13). Și totuși, alegerile noastre nu sunt fără urmări.

Mardoheu era un beniamit la a patra generație, departe de țara lui, dar care se pare că o ducea destul de bine în capitala imperiului medo-persan. Cu toate acestea, el înțelege că societatea în care trăiește nu este una deschisă și prietenoasă cu străinii. Pentru că o înfiase pe verișoara lui rămasă orfană, într-un impuls protectiv, îi schimbă numele din evreiescul „Hadasa” în „Estera”, derivat probabil de la numele zeiței Iștar și o avertizează cu strâșnicie să nu-și dezvăluie identitatea.

Dumnezeu este cel care, în providența Lui, a binecuvântat-o pe Estera cu frumusețe fizică, a ajutat-o să obțină bunăvoința celui care supraveghea femeile aduse în casa

împăratului (Estera 2:9), a tuturor celor care o întâlneau, iar mai târziu, inclusiv a regelui Ahașveroș (2:15,17). Astfel, Estera ajunge împărăteasă pentru a fi de folos poporului ei într-un moment în care se pregătea exterminarea lor.

Care a fost rolul Esterei în toată această poveste și ce putem învăța de la ea? Iată câteva principii de viață care au ajutat-o pe ea și ne pot folosi și nouă:

1. *Estera a ascultat sfaturile lui Mardoheu chiar și atunci când a ajuns într-o poziție importantă (2:20).* (Acesta este un lucru care poate părea ciudat, în mod special tinerilor din vremea noastră, dar care a scutit-o pe Estera de multe probleme!) Până la urmă, îi datora acestuia tot ceea ce fusese până să ajungă împărăteasă. Știa, de asemenea, că doar providența lui Dumnezeu a făcut ca ea să fie cea aleasă dintre multele fete frumoase care trecuseră prin fața împăratului.

2. *Înainte de a acționa în vreun fel, Estera a venit înaintea lui Dumnezeu cu post și a cerut evreilor din Susa să facă același lucru (4:16).* Ea era conștientă că influența lui Haman asupra împăratului este mai mare decât a ei și că doar Dumnezeu îi putea deschide calea spre mintea și inima lui Ahașveroș. Oricât de arzătoare era problema, Estera a avut grijă ca mai întâi să se apropie de Dumnezeu.

3. *Estera a fost gata să-și riște viața pentru poporul ei.*

Ea îi transmite lui Mardoheu: „voi intra la împărat în ciuda legii și dacă va fi să pier, voi pieri”. La momentul când a spus aceste cuvinte Estera nu avea idee care avea să fie deznodământul situației în care se afla. Omeneste vorbind, dacă ar fi tăcut, avea cele mai mari șanse să rămână în viață. Probabil că îi răsunau în minte cuvintele lui Mardoheu: „dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (4:14) Dacă Dumnezeu a așezat-o în acea poziție, acolo va rămâne cât timp hotărăște El, nu oamenii - cred că aceasta a fost încredințarea pe care a avut-o când a mers la împărat.

4. *A acționat cu precauție și înțelepciune, câștigând avantaj pas cu pas și așteptând intervenția miraculoasă a lui Dumnezeu.* Iar Dumnezeu a intervenit exact la timpul potrivit, întorcând planurile răului Haman asupra lui însuși și a familiei sale, în timp ce evreii vizați de planul său au fost salvați.

O particularitate interesantă a cărții este faptul că numele lui Dumnezeu nu este pomenit absolut deloc, însă prezența și purtarea Lui de grijă providențială se văd în tot ceea ce se întâmplă. Până la urmă, Providența divină a fost cea care, exact la mijlocul cărții, a schimbat radical cursul evenimentelor fără contribuția umană.

„În noaptea aceea, împăratul n-a putut să doarmă...” (6:1) În timp ce toată lumea doarme, Dumnezeu îl ține treaz pe împărat și-i amintește că nu l-a răsplătit pe Mardoheu pentru divulgarea unui complot care avusese loc în urmă cu cinci ani. Din noaptea aceea, lucrurile se schimbă din rău în mai rău pentru Haman dar tot mai bine pentru Estera, Mardoheu și

evreii din imperiu, culminând cu scăparea lor de orice pericol și cu sărbătoarea Purim, care este celebrată și astăzi printre evrei.

Dumnezeul care dă insomnii regilor pentru a-și împlini scopurile este Același care, și astăzi, știe să intervină în favoarea copiilor Săi. El nu este dependent de nici unul dintre noi și totuși, vrea să se folosească de noi. Vocațiile noastre diferite prin care ne exercităm preoția universală în mijlocul societății ne determină la responsabilitate și credincioșie. Uneori, implicarea noastră este esențială pentru planurile lui Dumnezeu.

Atunci, provocarea lui Mardoheu pentru verișoara sa orfană ajunsă regină ni se potrivește și nouă: „cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta?...” Dacă înțelegi urgența orei și nevoia ta de implicare, nu mai sta pe margine! Nu găsi justificări pentru neimplicare și inactivitate. Mergi cu puterea pe care ți-o dă Dumnezeu și fă ce este corect! Iar El se va ocupa de restul așa cum numai El știe să o facă ...

Alina Birgean

ALEGERI

care ne definesc destinația

Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeuul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.

Isaia 41:10

De multe ori m-am întrebat de ce este mai ușor să ne încredem în Dumnezeu atunci când totul e bine în viața noastră, decât atunci când apar provocări, când suntem adesea cuprinși de îndoială și teamă, iar credința noastră devine fragilă? Nu știu dacă și tu ai simțit vreodată asta sau cum treci tu prin provocările vieții, dar îmi doresc tare mult ca aceste rânduri să fie aducătoare de speranță pentru inima ta, să te ajute să conștientizezi care e modul în care acționezi atunci când vin valuri mari în viața ta (dacă acționezi din teamă, de una singură sau îl lași pe Dumnezeu să te conducă în siguranță la mal).

Adesea, când apar momente grele în viața noastră și ne aflăm în situații limită, simțim neliniște și teamă, mintea începe să ruleze tot felul de scenarii care nu fac altceva decât să accentueze frica și nesiguranța, iar creierul nostru intră atunci în panică și declanșează răspunsul automat de apărare, acela de a lupta pentru a supraviețui, a fugi de situație sau a rămâne complet blocat (a îngheța).

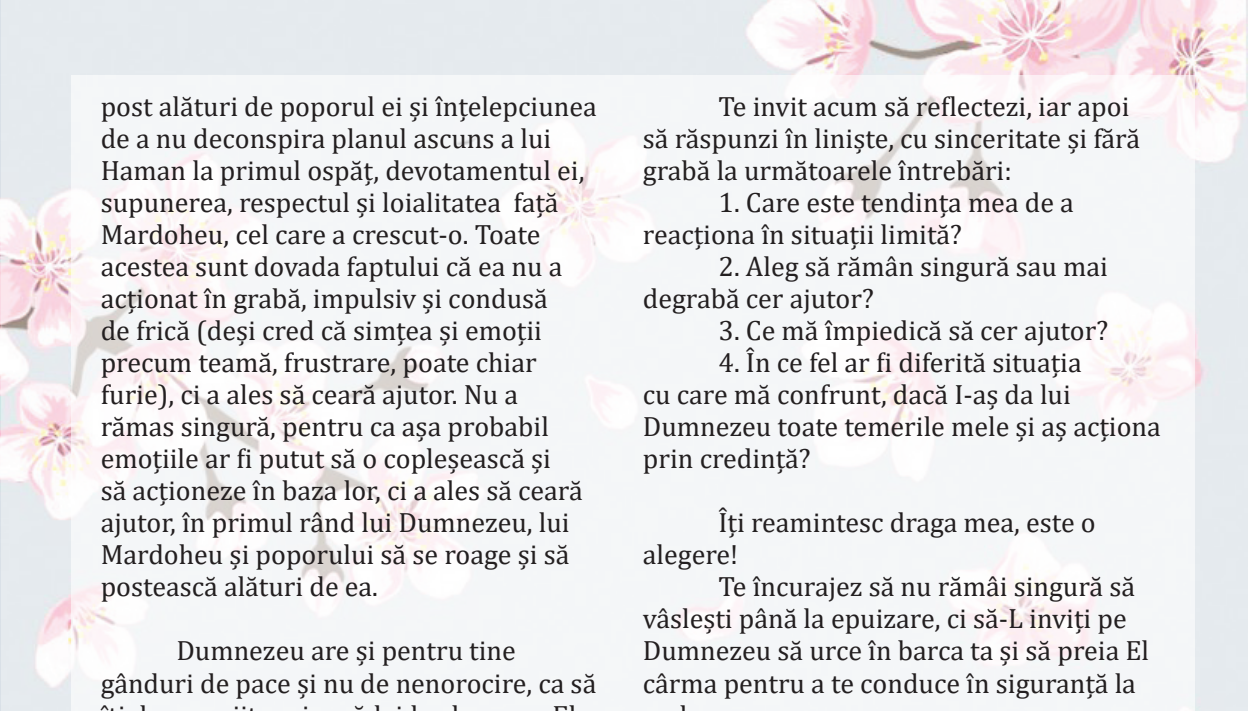
Pentru a putea acționa într-un mod sănătos, cu înțelepciune, nu impulsiv și emoțional este nevoie să ajutăm creierul să se liniștească. Un rol extraordinar în acest sens îl are credința în Dumnezeu, care este un pilon fundamental, și care aduce multă pace, liniște și echilibru.

Credința are rol de a ne ancora, de a readuce starea de siguranță și de a ne ajuta să accesăm mai ușor resursele necesare pentru a face față situației.

În Biblie găsim multe modele de credincioșie, de viață trăită în ascultare de Dumnezeu. Un exemplu extraordinar pe care vreau să îl evidențiez este acela al împărătesei Estera, unde putem vedea explicit cum încrederea ei în Dumnezeu și în planul Său transformă situațiile tragice în mari binecuvântări.

Deși situația Esterei a fost una dificilă, ea fiind orfană, Dumnezeu alege ca prin ea să salveze un întreg popor, iar alegerea Esterei de a asculta de Dumnezeu face ca acest plan să fie împlinit.

Putem observa o mulțime de calități la această femeie deosebită. Credința ei a fost puternică în Dumnezeu și în planul Său, chiar dacă nu avea nicio garanție. Această credință reiese din curajul ei de a-și sacrifica viața mergând în fața împăratului, din răbdarea de care a dat dovadă când a stat trei zile în

post alături de poporul ei și înțelepciunea de a nu deconspira planul ascuns a lui Haman la primul ospăț, devotamentul ei, supunerea, respectul și loialitatea față Mardoheu, cel care a crescut-o. Toate acestea sunt dovada faptului că ea nu a acționat în grabă, impulsiv și condusă de frică (deși cred că simțea și emoții precum teamă, frustrare, poate chiar furie), ci a ales să ceară ajutor. Nu a rămas singură, pentru ca așa probabil emoțiile ar fi putut să o copleșească și să acționeze în baza lor, ci a ales să ceară ajutor, în primul rând lui Dumnezeu, lui Mardoheu și poporului să se roage și să postească alături de ea.

Dumnezeu are și pentru tine gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să îți dea un viitor și o nădejde, de aceea El vrea să-L încredezi Lui viața ta cu toate frământările tale. El îți dă posibilitatea să faci această alegere.

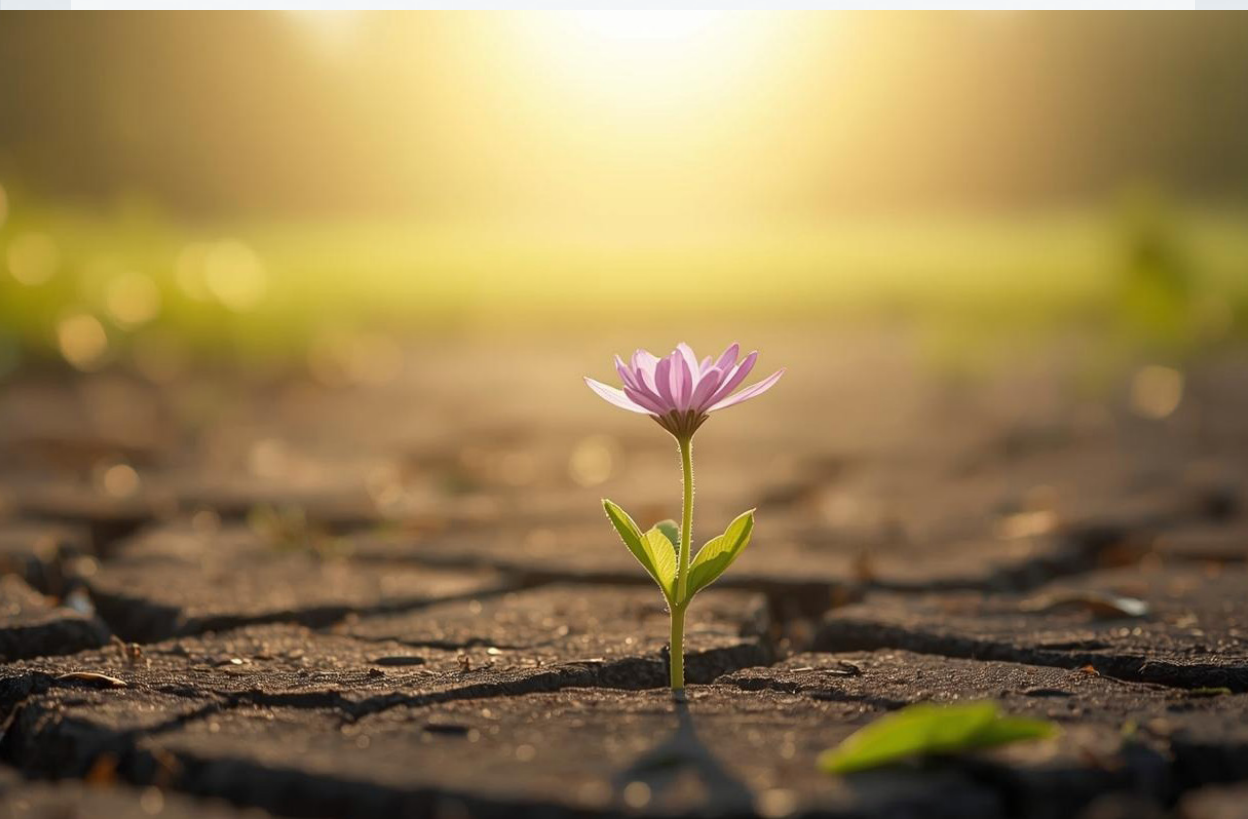
Te invit acum să reflectezi, iar apoi să răspunzi în liniște, cu sinceritate și fără grabă la următoarele întrebări:

1. Care este tendința mea de a reacționa în situații limită?
2. Aleg să rămân singură sau mai degrabă cer ajutor?
3. Ce mă împiedică să cer ajutor?
4. În ce fel ar fi diferită situația cu care mă confrunt, dacă l-aș da lui Dumnezeu toate temerile mele și aș acționa prin credință?

Îți reamintesc draga mea, este o alegere!

Te încurajez să nu rămâi singură să vâslești până la epuizare, ci să-L inviți pe Dumnezeu să urce în barca ta și să preia El cârma pentru a te conduce în siguranță la mal.

Flori Zilahi

Mardoheu și Estera

O relație cu impact peste generații

Povestea Esterei, din Vechiul Testament, orfana evreică crescută de Mardoheu, vărul ei, care ajunge împărăteasa Persiei este în egală măsură fascinantă și inspirațională. Fără pretenția unui studiu teologic, vă provoc să privim la cartea Estera din perspectiva relației dintre cei doi. Povestea lor nu e doar un exemplu de supraviețuire în exil, ci și al unei relații prin care, sub presiune, **se formează caracterul** Esterei. Mai mult, ne descoperă principii biblice despre **mentorat și responsabilitate socială** aplicabile în misiunea noastră ca femei

creștine. În dinamica dintre cei doi găsim „secretul” transformării unei fete vulnerabile într-o împărăteasă care schimbă cursul istoriei.

În modelarea caracterului Esterei, Mardoheu se bazează pe trei piloni.

1. Identitate construită pe valorile Răscumpărătorului

În cultura iudaică veche, orfanul era simbolul fragilității, având protecția lui Dumnezeu. Rămasă fără părinți în Persia, Hadasa ar fi riscat

asimilarea culturală dacă Mardoheu nu ar fi acționat ca un **Goel** (cel cu drept de răscumpărare), oferindu-i nu doar un adăpost, ci și o temelie spirituală. El alege să o crească „ca pe propria sa fiică” (Esteră 2:7), iar asta a presupus din partea lui o investiție emoțională și educațională uriașă.

Un rol important îl joacă echilibrul dintre numele ei ebraic, **Hadasa** și **Esteră**, numele dat de Mardoheu înainte ca fata să fie luată la curtea lui Ahașveroș. În ebraică **Hadasa** înseamnă mirt, un arbust veșnic verde, simbol al frumuseții, modestiei și rezilienței. **Esteră** era atât un nume cu semnificație în cultura persană (Stea), cât și în cea ebraică (Cea Ascunsă). Astfel că, pentru cei de la curtea împăratului ea era Stea, pe când evreii din exil o vedeau pe Cea Ascunsă, cu trimitere la **Hester Panim** - „ascunderea feței” din Deuteronom 31:18, unde Dumnezeu avertizează: „*Îmi voi ascunde cu totul Fața.*” Prin alegerea numelui ei public, Mardoheu creează Esteriei o identitate care o ajută să supraviețuiască în mijlocul puterii persane, păstrându-și rădăcinile evreiești.

Cu valori clare și o identitate nouă, Esteră dobândește capacitatea de a supraviețui, dar și de a influența un mediu ostil, păstrându-și integritatea.

2. Disciplina ascultării și a smereniei

Mardoheu a sfătuit-o să nu își dezvăluie originea (Esteră 2:10), motivația nefiind frica, ci **prudența**. Într-un context în care un gest impulsiv i-ar fi fost fatal, Esteră învață valoarea tăcerii și a momentului potrivit.

Vizita zilnică a lui Mardoheu la curtea casei femeilor (Esteră 2:11) o încredințează pe Esteră că, deși izolată în palat, ea este parte dintr-o comunitate care veghează asupra ei.

Sentimentul apartenenței la comunitate oferă Esteriei siguranța și echilibrul necesar pentru

a nu fi coruptă de viața luxoasă, păstrându-și și respectul pentru autoritatea morală a lui Mardoheu, chiar regină fiind.

3. Provocarea la sacrificiu

Criza generată de Haman face ca Mardoheu să-i ceară Esteriei să iasă din zona de siguranță. Cuvintele „*Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?*” (Esteră 4:14) reprezintă examenul final al formării ei.

Prin aceste cuvinte, Mardoheu a schimbat paradigma Esteriei: dintr-o fată vulnerabilă, obligată să își părăsească comunitatea, dar care „a avut șansa să devină împărăteasă”, ea se transformă într-o femeie cu o **misiune divină**.

Deși speriată, ea nu îi răspunde bazat pe emoțiile ei. Îi cere să cheme toți iudeii din Susa și să i se alăture în trei zile de post (Esteră 4:16). Esteră dovedește că își prețuiește identitatea și valorile. Chiar dacă în cartea Esteră Dumnezeu nu este menționat explicit, chemarea la post înainte de a-și asuma sacrificiul suprem, „*dacă voi pieri, voi pieri*”, este dovada că procesul de creștere a fost desăvârșit.

În relația celor doi vedem un **model de mentorat spiritual**: Mardoheu rămâne un exemplu a ceea ce reprezintă familia și felul în care comunitatea poate compensa absența părinților, oferind nu doar adăpost, ci și un scop.

Povestea lor ne învață că și atunci când pare absent, **Dumnezeu lucrează** prin oameni și circumstanțe.

Mardoheu nu pretinde că soluția lui este cea finală: „*izbăvirea va veni din altă parte*”, ci el **îl indică pe Dumnezeu**, îndreptă atenția înspre Dumnezeu.

Ascultând de tatăl spiritual care i-a dat o identitate și i-a format caracterul, Esteră atrage nu doar salvarea ei, ci și a neamului ei, iar asta are impact dincolo de istorie.

Lorena Rusovan

PERSONAJE SECUNDARE CARE INFLUENȚEAZĂ ISTORIA

- Zereș

Dumnezeu, adevăratul autor al istoriei

Cartea Esterei nu este despre Estera, deși îi poartă numele. Nici măcar despre intriga împotriva poporului evreu. Este despre Dumnezeu, care scrie istoria și folosește împărați și lideri, personaje principale și personaje de culise, ca să Își îndeplinească scopurile Sale. Într-o cultură idolatră, Dumnezeu se folosește de atracția unui rege păgân pentru o fată evreică, de loialitatea față de familie a unui evreu deportat, de lideri importanți și de împărătese. Toți fac parte din decorul unei povești mult mai importante: Dumnezeu croiește istoria.

În lista personajelor secundare apare Zereș, soția lui Haman. Abia menționată în Scriptură și totuși cu un rol atât de important, Zereș este vocea care hrănește mândria și furia lui Haman. Alimentează ceea ce este mai rău în el.

Zereș - vocea care amplifică răul

Haman vine acasă furios din cauza lui Mardoheu. Zereș nu îi liniștește mânia, ci mai degrabă amplifică răul. Îi spune exact ce vrea să audă: *răzbună-te. „Fă o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți și cere împăratului să-l spânzure*

pe Mardoheu” (Estera 5:14). Zereș rostește, fără să știe, o sentință pentru soțul ei și creează scena distrugerii propriiei case.

Ce aude soțul tău când ajunge acasă? Când este supărat pe oameni, când este strivit de competiția din jurul lui, când este otrăvit de comparația cu ceilalți, măcinat de conflicte? Cuvintele tale pot alimenta fie chibzuința, stăpânirea de sine și împăcarea, fie ambiția și conflictul. Zereș arată ce se întâmplă când cineva validează răzbunarea, în loc să potolească mânia.

Mentalitatea unei culturi fără limite morale

Zereș răspunde în spiritul unei culturi fără limite morale. Eliminarea unui om incomod nu pare pentru ea o problemă morală. Soluția ei este rapidă, crudă, lipsită de remușcări. Tot ce ar putea împiedica succesul soțului ei trebuie înlăturat cu orice preț. Zereș ilustrează mentalitatea unei lumi care spune: „Scopul scuză mijloacele.”

Uneori ar fi suficient să îți așezi mâna peste mâna soțului tău și să îi spui: *avem destul, ne avem unul pe altul, Îl avem pe Dumnezeu – este suficient.*

Schimbarea susținerii când puterea dispare

Zereș își schimbă tonul după ce Haman este umilit public. Când puterea și popularitatea lui scad, încurajările se

transformă în sentințe. Ea îi spune: „*Dacă Mardoheu este din neamul iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei cădea înaintea lui*” (Estera 6:13).

Când lucrurile nu merg așa cum ați sperat, rămâi alături de partenerul tău de viață. Nu spori amărăciunea falimentului prin vorbe care acuză, aruncă sentințe sau caută vinovați.

Puterea cuvintelor în viața unei familii

Mesajul lui Zereș este puternic: ne avertizează că vorbele pot construi spânzurători și gropi pentru casele noastre. Vorbele noastre pot crește și pot zidi familiile noastre, atunci când înțelegem că doar cei

împăciuitori sunt chemați fii ai lui Dumnezeu.

În spatele multor căderi stau cuvinte nepotrivite, iar în spatele multor biruințe stau cuvinte înțelepte. Zereș ne arată cât de mare este responsabilitatea vorbelor unei soții.

Istoria încă se scrie în casele noastre, prin cuvintele pe care le rostim. Dumnezeu continuă să-Și împlinească planurile, dar noi alegem dacă vom fi voci care aduc pace sau voci care aduc moarte.

Cristina Olariu

Päivi Räsänen

A portrait of Päivi Räsänen, a Finnish politician and member of the European Parliament. She is a middle-aged woman with short, wavy, light brown hair, smiling at the camera. She is wearing a white top with a small, colorful floral pattern and a multi-strand pearl necklace. The background is dark and out of focus.

Päivi Räsänen este o membră din parlamentul finlandez, fost Ministru de Interne, care a intrat în atenția publică europeană în anul 2019 pentru convingerile ei creștine. Printr-o postare pe platforma Twitter, făcând referire la textul din Romani 1:24-27, ea își exprima opiniile personale în privința valorilor creștine la care aderă, în special cele despre păcat, răscumpărare și felul în care oamenii au stricat planul lui Dumnezeu cu privire la umanitate. Declarațiile ei, deși pașnice și fără jigniri, criticau faptul că reprezentanți ai Bisericii Evanghelice Luterane finlandeze și-au anunțat participarea la parada Helsinki Pride și, implicit, susținerea pentru

comunitatea LGBTQ, fapt care contravine cu Scriptura și valorile pe care biserica creștină le proclamă.

Pentru această postare și pentru scrierea unei broșuri în 2004, pe aceeași temă a păcatului și sexualității umane, Päivi a fost interogată de poliție timp de 13 ore și acuzată de promovarea unui discurs radical, de crimă împotriva umanității și de incitare la ură împotriva unei minorități. Inițial, acuzațiile au fost respinse de către Tribunalul din Helsinki, însă procuratura a formulat un apel împotriva acestei decizii și dosarul a fost transmis Curții Supreme finlandeze. Ultimul termen de judecată a fost în 30 octombrie 2025, când instanța nu a putut ajunge la o sentință. Pentru exprimarea publică a convingerilor sale religioase, finlandeza riscă 2 ani de închisoare și pierderea altor drepturi.

Din 2019 încoace, Päivi s-a prezentat în fața instanței finlandeze, a unor comisii europene sau americane și în fața presei apărând valorile Scripturii, dreptul la liberă exprimare și convingeri religioase (drepturi garantate de legislația finlandeză și

europeană). Ea accentuează și necesitatea ca bisericile creștine să transmită un mesaj clar și biblic despre Dumnezeu, păcat și salvare către tinerii noștri asaltați deja de ideologii și convingeri nebiblice, promovate liber de organizații al căror discurs este considerat incluziv sau pacifist.

Cazul lui Päivi nu este numai despre ea (faptele, funcția sau convingerile ei), ci și despre o lume care nu mai consideră acceptabil un discurs despre păcat și răscumpărare din perspectiva lui Dumnezeu, despre o Europă cu un trecut tumultuos, care nu este pentru prima dată în postura de prigonitor al libertății religioase. Astăzi, mulți oameni politici sau reprezentanți religioși ezită în exprimarea clară a convingerilor religioase de teama consecințelor iar exemplul lui Päivi nu poate decât să ne inspire și să ne încurajeze. Parlamentara finlandeză, acum în vârstă de 65 ani, declară că așteaptă verdictul instanței și speră că dreptatea și adevărul vor triumfa, însă, indiferent de rezultat, ea trăiește cu o conștiință curată și o credință neclintită.

Scopul acestui articol nu este să pună omul în prim-plan ci curajul pe care

Dumnezeu îl dă celor ce caută să Îl onoreze. Ca femei creștine nu suntem străine de nedreptate, teamă pentru propria siguranță sau durere, am auzit despre dificultățile surorilor noastre din țările care prigonesc creștinii sau despre alte necazuri și dureri din această lume căzută. Dar, credem cu tărie că Domnul ne va pune cuvinte în gură când este nevoie să Îl mărturisim sau să apărăm pe cei nedreptățiți. Am experimentat dragostea, protecția și sprijinul Său și trăim cu convingerea că fiecare dintre noi are un rost și o misiune în societate.

Așadar, încredințate că El nu ne va lăsa nicicând, să pășim cu bucurie și determinare într-o nouă zi, o nouă primăvară, un nou an. Să prețuim fiecare clipă și să ne bucurăm de fiecare ocazie în care putem fi o mângâiere pentru cel oropsit, un sprijin pentru cel în necaz și un martor credincios al prețiosului nostru Răscumpărător, Domnul Isus Hristos.

Mirela Mornăilă

Surse:

'My conscience is clear,' says Päivi Räsänen after Finland's Supreme Court hears Bible tweet case - Christian Today - www.christiantoday.com

Finnish Supreme Court Hears Case of Prosecuted Christian Politician - www.billygraham.org

B I O G R A F I A lui

Elisabeth Elliot

de Ellen Vaughn

Biografiile marilor oameni ai lui Dumnezeu sunt comori de neprețuit. Prin intermediul acestor scrieri, aceștia devin contemporani cu noi, alăturându-se astfel acelui „nor așa de mare de martori” care ne înconjoară (vezi Evrei 12:1). Nu doar că ne înconjoară, dar ne și încurajează, arătându-ne că putem umbla cu Dumnezeu în generația noastră, așa cum ei au făcut-o în generația lor. Înțelegem că și ei au avut parte de aceleași slăbiciuni ca noi (Iacov 5:17). În sensul acesta, biografiile ne înalță și ne dau aripi, un lucru absolut necesar în vremurile pe care le trăim.

În același timp, biografiile ne smeresc. Generația noastră manifestă ceea ce C. S. Lewis numea „snobism cronologic.” Avem impresia că suntem mai luminați, mai capabili și că am ajuns mai departe decât toate generațiile anterioare. Însă, atunci când parcurgem o biografie și

vedem jertfa, abnegația și înțelepciunea celor care au trăit în generațiile anterioare nu putem decât să ne smerim. În sensul acesta, biografiile ne aduc cu picioarele pe pământ, un lucru absolut necesar vremurilor în care trăim.

Atunci când eram copii, ne plăcea să fim purtați pe umerii tatălui. Ce frumos se vedea lumea de acolo de sus! A citi biografia unui om însemnat a te urca pe umerii unui uriaș. De fiecare dată, perspectiva pe care o descoperim este de-a dreptul fascinantă. Lucrul acesta îl veți descoperi, nădăjduiesc, citind cele două volume ale biografiei lui Elisabeth Elliot: *Devenirea lui Elisabeth Elliot* (vol. 1) și *Viața lui Elisabeth Elliot* (vol. 2), publicate la editura Scriptum.

Elisabeth Elliot a fost misionară împreună cu soțul ei Jim, în jungla ecuadoriană, unde L-a făcut cunoscut pe

Hristos. Primul volum acoperă perioada timpurie a vieții lui Elisabeth Elliot, de la copilărie până la revenirea sa în S.U.A., din Ecuador. Elisabeth Elliot a crescut într-o familie creștină din S.U.A., viața ei fiind marcată de o puternică pasiune pentru misiune. În perioada studiilor l-a cunoscut pe viitorul său soț, Jim Elliot cu care a plecat în jungla ecuadoriană, unde au lucrat ca misionari și lingviști. În 1956, Jim Elliot împreună cu alți patru misionari au fost uciși de oameni din tribul waodani, pe care au încercat să-i aducă la Hristos. După acest eveniment tragic, Elisabeth a luat hotărârea de a se întoarce la tribul waodani împreună cu fiica ei și cu o altă misionară, Rachel Saint, demonstrând în mod practic ce înseamnă iertarea creștină.

Cel de-al doilea volum relatează viața ei de după întoarcerea în S.U.A., începând cu anul 1963 până la moarte. La câțiva ani după revenirea acasă, Elisabeth s-a căsătorit cu Addison Leitch, care a murit de cancer în 1973. Elisabeth s-a luptat în acea perioadă cu singurătatea și depresia, încercând să-și mențină vie credința. De asemenea, a devenit o

vorbitoare și o scriitoare faimoasă. Spre finalul vieții s-a căsătorit cu Lars Gren. Alături de el a avut o căsnicie liniștită. Elisabeth Elliot a murit în iunie 2015, după o perioadă dificilă, în care s-a luptat cu boala Alzheimer.

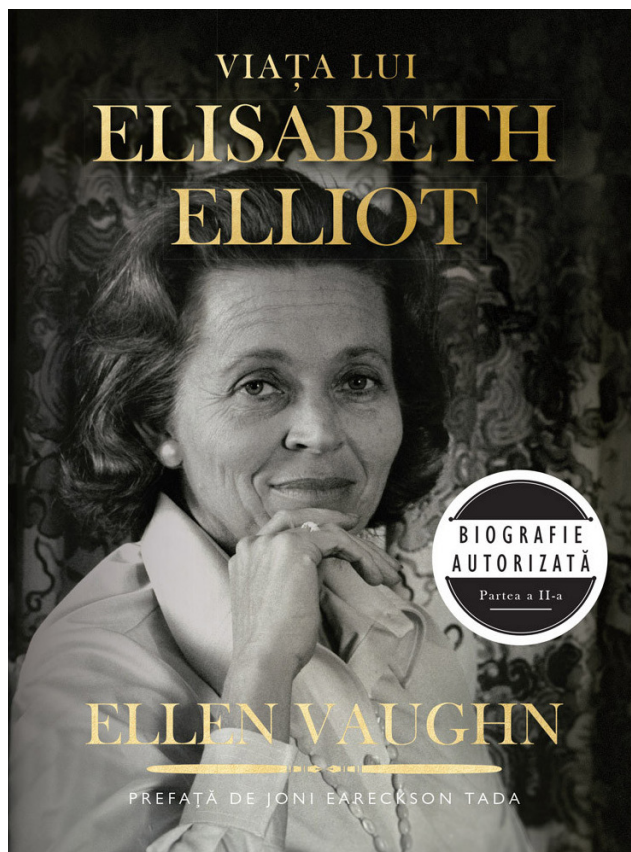
În biografia de față, Ellen Vaughn își pune întrebarea: „Cine a fost ea?”

Iată și răspunsul pe care îl oferă, sintetizând întreaga biografie, la finalul cărții: „Eu aş spune că a fost o femeie care a trăit imperfect, așa cum facem toți, L-a iubit pe Dumnezeu și a căutat să-L slujească cu toată puterea ei.”

La rândul ei, Joni Eareckson Tada afirmă în prefață că Elisabeth Elliot a fost o urmașă a lui Hristos care „a sondat profunzimile bucuriei Sale gustând din suferințele Lui.” Ea și-a sacrificat viața pentru a câștiga suflete pentru împărăția cerească. Deși Dumnezeu a îngăduit suferința în viața ei, această suferință i-a adus „o credință curată, o viață de rugăciune mai profundă și compasiune pentru semenii.”

Elisabeth Elliot a fost o femeie obișnuită, care a avut aceleași slăbiciuni ca noi, dar pe care le-a acceptat prin Hristos, lucru care a făcut-o neobișnuită. Întotdeauna ea a îndreptat privirea semenilor săi înspre Hristos. Tot în prefață, Joni Eareckson Tada lansează cititorului următorul îndemn: „Speranța mea este că vei ajunge la convingerea că același har care a susținut-o pe tânăra Betty Elliot în a deveni un căpitan în armata lui Dumnezeu îți șoptește și ție: «Fii asemenea ei!»”

Geanina Făt

Mărturie

*„...cine știe dacă nu pentru o vreme
ca aceasta ai ajuns la împărăție?”*

Estera 14:4

Sunt zile în care, în liniștea inimii mele, mă întreb dacă sunt suficientă pentru responsabilitatea care mi-a fost încredințată. Zile în care rolul de director, deciziile, oamenii, nevoile și presiunea par mai mari decât puterea mea și atunci mă întreb dacă nu cumva a fost o greșală să spun „da”. În momentele în care presiunea responsabilităților apasă mai greu decât bucuria chemării Dumnezeu îmi șoptește aceeași întrebare pe care Mardoheu i-a adresat-o Esterei: „Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta...?”

Nu cred că Estera s-a visat împărăteasă. Așa cum nici eu nu mi-am imaginat toate greutățile și provocările care vin odată cu această chemare, dar Dumnezeu nu ne cheamă pentru că suntem pregătite în toate privințele, ci pentru că El este gata să lucreze prin noi.

A conduce o școală creștină este mai mult decât un loc de muncă. Înseamnă mult mai mult decât organizare și strategie. Înseamnă purtarea de griji, rugăciuni nerostite, nopți în care aduc înaintea Domnului nume, situații, temeri. Uneori înseamnă să rămân fermă când aș vrea doar să fiu înțeleasă. Alteori, înseamnă să iau decizii dificile cu inima

frântă, dar cu convingerea că ascultarea este mai importantă decât aprobarea oamenilor.

Ca femeie, simt adesea tensiunea dintre sensibilitate și responsabilitate. Doresc să protejez, să încurajez, să vindec și totuși sunt chemată să conduc, să corectez și să stabilesc limite. Este o luptă interioară pe care o aduc mereu înaintea lui Dumnezeu.

Și totuși, dincolo de toate acestea, există o bucurie adâncă, care nu vine din rezultate sau recunoaștere, ci din certitudinea că sunt în Voia Lui, că Dumnezeu m-a așezat aici cu un scop, că fiecare pas de ascultare contează, chiar și atunci când nu văd imediat roadele. Este o bucurie tăcută, dar puternică ... bucuria de a ști că El este Cel care poartă povara, nu eu, că El lucrează în inimi, dincolo de ceea ce pot controla sau înțelege.

Mă uimește mereu gândul că Dumnezeu ne-ar putea înlocui oricând și totuși ne alege. Ne cheamă să lucrăm împreună cu El. Ne oferă onoarea de a participa

la planurile Sale, chiar și atunci când acest lucru cere curaj, sacrificiu și renunțare la confort. La final, simt nevoia să mă opresc și să transform toate aceste gânduri în motive de rugăciune, pentru că această chemare nu poate fi dusă prin puterile mele, ci doar prin dependență totală de Dumnezeu.

Vă rog să vă rugați ca Dumnezeu :

- ❖ să-mi dăruiască **înțelepciune** în fiecare decizie, mai ales în acele momente în care lucrurile nu sunt clare și responsabilitatea apasă;
- ❖ să am **curajul Esterei**, să aleg ce este drept înaintea Lui, chiar și atunci când este dificil sau incomod;
- ❖ să am **o inimă blândă și fermă**, capabilă să iubească oamenii, să asculte, să înțeleagă, dar să rămână ancorată în adevăr;
- ❖ să am **pace și bucurie** — pacea care vine din a ști că sunt în Voia Lui și bucuria care nu se stinge nici atunci când drumul este greu;
- ❖ să ofere **protecția și călăuzirea Lui divină** copiilor, profesorilor și a întregii comunități a școlii și să ne păzească inimile și gândurile

Vă mulțumesc pentru rugăciuni!
Știu că Dumnezeu lucrează prin inimile unite și cred că, pentru o vreme ca aceasta, El ne poartă pe toți în planurile Sale.

Cristina Novacov

MOTIVE DE RUGĂCIUNE

MOTIVE DE RUGĂCIUNE PENTRU FEMEILE ÎN POZIȚII DE CONDUCERE

Era ora 8:45 dimineăta. Stăteam la masa din sufragerie, cu laptopul închis și ceaiul deja rece. În cincisprezece minute urma să le spun membrilor echipei mele că vor fi nevoiți să facă semnificativ mai multă muncă pentru aceeași plată. Cu alte cuvinte, ani de creștere profesională urmau să fie șterși de o singură decizie corporativă.

Rolul meu? Să prezint situația ca pe o oportunitate. Să mențin moralul ridicat. Să nu spun niciodată partea dureroasă. Am șoptit o rugăciune pe care o rostisem de nenumărate ori în cei cinci ani ca manager: *„Dumnezeule, am nevoie ca Tu să-mi dai cuvintele potrivite. Și Te rog, lasă ca dragostea Ta să se vadă prin mine.”*

Acestea sunt câteva dintre nevoile de rugăciune pe care le-am simțit profund la locul de muncă și pentru care vă invit să mijlociți pentru femeile aflate în poziții de conducere.

1. Pentru înțelepciune

Într-o astfel de poziție, deciziile nu rămân niciodată abstracte. Ele ating vieți reale. De multe ori suntem chemate să transmitem decizii pe care nu le-am luat noi, încercând să traducem strategii corporative

într-un limbaj care să nu zdrobească suflete.

Rugați-vă pentru discernământ atunci când nu există răspunsuri bune. Pentru capacitatea de a auzi vocea lui Dumnezeu mai presus de indicatorii de productivitate. Pentru echilibrul dintre a reprezenta compania și a onora realitatea trăită de oamenii pe care îi conducem.

2. Pentru putere în epuizare

De multe ori, când ajungeam la mijlocul săptămânii, nivelul energiei mele era deja la pământ: crize gestionate, vești grele livrate cu zâmbetul pe buze, conflicte mediate, proiecte cu termene limită, tensiuni prevenite.

Dar pe lângă responsabilitățile locului de muncă se adaugă și responsabilitățile casei, slujirea, copiii și soțul care au nevoie de mai mult decât o versiune epuizată a ta. Iar când lucrezi de acasă, granițele dispar aproape complet. Munca se infiltrează peste tot: o masă gătită în grabă, un apel online pentru un proiect, ajutor la teme, apoi din nou online pentru a liniști un membru panicat al echipei - și tot așa.

Rugați-vă pentru putere și ca Dumnezeu să umple, cu resursele Lui, diferența dintre ceea ce ni

se cere și ceea ce simțim noi că putem oferi.

3. Pentru curaj atunci când credința este pusă la încercare

Unele dintre cele mai singuratiche momente apar atunci când încerci să rămâi loială companiei și, în același timp, sinceră cu echipa. Când transmiți mesaje în care îți este greu să crezi chiar și tu. Sau când ești chemată să motivezi oameni spre viziuni care par mai degrabă un control al daunelor decât un progres real.

Dar uneori provocarea este și mai mare. Îmi amintesc momentul în care au fost trimise, la nivelul întregii organizații, materiale promoționale care îl prezentau pe Hristos într-un mod profund ofensator pentru credința mea - și pentru credința altora. Toți le-am văzut. Toți le-am simțit. Și toți am simțit teama de a spune ceva.

Mă văd și acum în rugăciune: *„Doamne, dă-mi puterea să fac ceea ce Tu dorești de la mine, chiar dacă asta ar putea să-mi pună locul de muncă în pericol. Tu ești în control.”*

Rugați-vă pentru curajul de a rămâne credincioase atunci când este mai ușor să tăcem.

Pentru înțelepciunea de a spune adevărul cu har. Pentru puterea de a sta în picioare atunci când alții nu pot. Pentru o inimă care rămâne sensibilă și

ancorată în Dumnezeu.

4. Pentru protecție asupra familiei, care uneori plătește prețul

De multe ori, povara de la locul de muncă ajunge zilnic acasă. Familia vede epuizarea. De multe ori, ei sunt cei care trebuie să se mulțumească cu rămășițele energiei noastre după zile istovitoare.

Rugați-vă pentru înțelepciunea de a seta granițe sănătoase, care să onoreze atât munca, chemarea în slujire, cât și familia. Pentru ca cei dragi să știe că sunt prioritatea noastră, chiar și atunci când responsabilitățile profesionale ne consumă. Și pentru har - mult har - atunci când greșim.

5. Pentru „o vreme ca aceasta”

Estera nu a căutat influența. A navigat un sistem imperfect, a condus din vulnerabilitate și s-a prezentat cu integritate în nenumărate zile obișnuite înainte de momentul ei definitoriu. Dar a știut și când tăcerea nu mai era o opțiune - când a trebuit să aleagă între siguranță și credincioșie.

Rugați-vă ca fiecare situație să ne modeleze într-o persoană vrednică de încredere. Să nu lăsăm sistemele în care lucrăm să ne consume sufletul. Dar și pentru discernământul de a recunoaște care este „vremea noastră”: când suntem chemate să rămânem în locul în care am fost așezate și când trebuie să luăm decizii grele, mai importante decât cariera sau confortul personal. Uneori, a conduce bine înseamnă să știi și când

să te oprești. Uneori, „pentru o vreme ca aceasta” poate înseamnă că Dumnezeu te cheamă într-un loc nou.

Conducerea m-a învățat că a ști *Cine* are răspunsurile contează mai mult decât a le avea eu însămi. M-a învățat să mă întorc iar și iar la rugăciune, nu ca ultimă soluție, ci ca primă ancoră.

Dacă te afli astăzi într-o poziție de conducere, poate obosită, poate nesigură, poate împărțită între credință și presiunea serviciului, să știi că Dumnezeu te vede. Rugăciunile tale nu sunt ignorate, iar luptele tale nu sunt nevăzute. El este cu tine - în fiecare decizie, în fiecare frământare, la fiecare pas.

Manuela Rusu-Hack

Provocări și motive de *Rugăciune*

În slujirea mea ca lector universitar am descoperit că munca nu se oprește la un program fix, iar granița dintre viața profesională și cea personală devine adesea fragilă. Zilnic apar sarcini noi, solicitări neprevăzute, iar nevoia mea profundă este de **discernământ**: să știu ce să așez pe primul loc și ce poate aștepta, fără să pierd din vedere echilibrul interior.

În mediul academic, nu toate luptele sunt ale mele și nu toate merită purtate. Este o provocare să învâț mereu că maturitatea înseamnă și a ști când să rămâi ferm și când să faci un pas înapoi, păstrând pacea inimii și claritatea scopului.

Una dintre cele mai sensibile provocări este **motivația** — a mea și a celor cărora le predau. Lipsa de interes a studenților poate fi descurajantă, iar dorința mea este să nu mi pierd pasiunea, ci să pot transmite sens, speranță și relevanță, chiar și atunci când răspunsul nu este imediat vizibil.

Simt constant nevoia de a pune **limite** corecte: să dăruiesc cu generozitate, dar fără a mă epuiza; să fiu disponibilă, dar fără a mă pierde pe mine însămi.

Domeniul în care activez se schimbă rapid, iar provocarea este să țin pasul cu aceste transformări, pentru a oferi mai departe informații vii, actuale, prezentate într-un limbaj care să atingă generația de astăzi.

Poate cea mai mare luptă rămâne însă **descurajarea** — atunci când lipsa resurselor, neajunsurile sistemului sau lucrurile care nu funcționează așa cum ar putea apasă greu. În toate acestea, rugăciunea rămâne spațiul în care caut reînnoire, sens și puterea de a merge mai departe cu credință și nădejde.

Camelia - Șef lucrări, Facultatea de Farmacie

SPRIJIN ÎN Furtună

*„Încredeți-vă în Domnul pe vecie,
căci Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor.”*

(Isaia 26:4)

Au trecut câteva zile ploioase. Mă uit prin grădina parcă adormită și mă gândesc la vara care a trecut. Plantele de castravete au crescut atunci mult, după zilele ploioase. Zâmbesc când îmi aduc aminte că o plantă s-a prins cu un cârcel de un fir de iarbă înalt. În stratul de lângă, o plantă de mazăre a îmbrățișat cu niște brațe verzi un firav fir de iarbă.

Toată lumea are nevoie de un sprijin, mă gândesc. Priveam plantele cum se legănau în adierea vântului. Se mișcau în sincron cu firele fragede, verzi de care s-au prins. Toată lumea are nevoie de un sprijin, îmi repet. Contează doar pe cine mă sprijinesc, aud parcă atenționarea.

Când vântul adie liniștit și soarele bate călduros e ușor să îmi găsesc un sprijin potrivit. Mă surprind uneori ținându-mă de lucruri fragile, slabe, nesigure. Lucruri trecătoare,

care azi sunt și mâine nu le mai găsesc. Cum mă gândesc oare că mă vor ține ele când pe cer se strâng nori întunecați? Când se abate furtuna?

Mă gândesc la brațele mele întinse după un sprijin sigur. La speranțele din momentele grele. La temelia pe care încerc să stau. Sunt ele sigure, tari, stabile? Și îmi aduc aminte: Domnul Dumnezeu poate fi cetățuia mea. El este Cel de care am nevoie. Vreau ca El să fie lângă mine. Aleg ca El să fie Stânca mea, sprijinul meu.

Mă uit din grădină spre cerul senin și fără nori. Cu Dumnezeu lângă mine nu am de ce să mă tem. Pot veni clipe grele, momente furtunoase pe calea mea, sprijinul meu nu e un firav fir de iarbă. Dumnezeu în care mă încred mă poate ține, orice ar veni.

Tu pe cine te sprijinești?

Adina Ogrăzeanu-Nagy

CONSTRUIND *Înfrumusețare*

PE TEMELIA CARACTERULUI,

PRIN **RITUALURILE** PERSANE

Am început cu avânt să documentez ritualurile persane, să înțeleg conceptele de înfrumusețare inspirate din cartea Estera. Eram încântată de înțelegerea subtilităților terapeutice ale acestor proceduri de îngrijire pentru devenirea unei frumuseți mature, așezate într-un trup frumos și sănătos, însă aliniată cu valorile, cu abilitățile și cu identitatea unei împărăteasă (în acest caz, Estera, o împărăteasă care a salvat generații).

Înainte de a merge la procedurile practice de self-care este important să așezăm frumusețea într-un cadru sănătos, legată de un caracter nobil. Întrucât variantele rapide de 3 pași spre frumusețe, trips-and-tricks pentru varianta cea mai strălucitoare sunt comerciale și au un miraj înșelător, pentru că nu includ și temelia caracterului, multe doamne parcurg pașii respectivi, năzuind la ceva statornic, dar dobândesc propria înșelare. Frumusețea trainică este încadrată într-un context sănătos din punct de vedere emoțional și spiritual. Iată cum:

Femeia frumoasă și cu caracter, nu impune, nu ademeneste, ci se face plăcută și capătă favoare.

„Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere.” Estera 2:7

„Fata i-a plăcut și a căpătat trecere înaintea lui.” Estera 2:9

„Estera capătă trecere înaintea tuturor celor care o vedeau.” Estera 2:15

„... a căpătat trecere și iubire înaintea lui (a împăratului), mai mult decât toate celelalte fete.” Estera 2:17

Femeia frumoasă și cu caracter atrage, iar persoană iubită devine mai bună. Frumusețea are un caracter transformator pentru cei din jur.

„Împăratul a ușurat sarcinile ținuturilor și a împărțit daruri cu o dărnicie împărătească.” Estera 2:18

Femeia frumoasă și cu caracter nu este lăcomă, nu se revoltă, nu se răzvrățește, nu nesocotește autoritatea, ci este în siguranță sub autoritate și cere sprijin în baza autorității (Mardoheu - mentor/părinte, Hegai - supraveghetor, împăratul - soț/autoritatea legislativă, Dumnezeu - autoritatea supremă)

„Și în fiecare zi Mardoheu se ducea și venea înaintea curții casei femeilor, că să afle cum îi merge Esterei și ce se face cu ea.” Estera 2:11

„Estera n-a cerut decât ce a fost rânduit de Hegai.” Estera 2:15

„Este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine intră la împărat fără să fie chemat.” Estera 4:11

„Postiți pentru mine, fără să mâncați și să beți, trei zile.” Estera 4:16

Dacă frumusețea era așezată în emoții și duh, procedurile de înfrumusețare doar asigurau că trupul strălucește în nod natural, dar „ceea ce farmecul unui om este bunătatea lui” Proverbe 19:20. Nu putem desparti frumusețea femeii fermecătoare de valorile unui caracter nobil.

În cartea Esterei, frumusețea nu este tratată că un accident fericit, ci că un proces atent construit, desfășurat pe parcursul unui an întreg. La curtea persană din Susa, îngrijirea corporală era parte dintr-un protocol riguros, aproape terapeutic, menit să aducă trupul într-o stare optimă de sănătate, echilibru și prezență: „Șase luni cu undelemn de mir și șase luni cu miresme și cu alte lucruri femeiești.” Această formulare așază îngrijirea profundă, care preceda înfrumusețarea, mai întâi exclusiv cu uleiul de smirnă – baza îngrijirii pielii. Uleiul de smirnă era obținut prin infuzarea smirnei într-un ulei purtător și folosit

din perspectiva cosmetică și dermatologică, întrucât smirna are proprietăți anti microbiene și antiinflamatoare (utile într-un context de băi frecvente, epilare și viață colectivă), cicatrizante (susținând refacerea barierei cutanate) și emoliente (mai ales, integrat într-o bază uleioasă). Masajele zilnice cu ulei de mir aveau un efect cumulativ: pielea devenea mai suplă, mai uniformă, mai rezistentă.

Dincolo de estetică, acest tip de îngrijire reducea iritațiile, uscăciunea și micile inflamații – exact problemele pe care le tratăm și astăzi cu seruri reparatoare sau uleiuri calmante. Cosmetics eficientă începe cu refacerea barierei pielii, prin unguente naturale, nu cu activi chimici agresivi. Estera nu este expusă tratamentelor multiple simultan, ci unui singur ingredient-cheie, aplicat consecvent, pentru că ritmul lent este aliatul pielii sănătoase. Șase luni cu un singur tip de ulei pot părea excesive iar unicul ingredient - insuficient, pentru mentalitatea modernă. Dar acest ritm lent permite adaptarea pielii, reducerea reactivității și stabilizarea țesuturilor. El este echivalentul antic al unui protocol minimalist, în care pielea este lăsată să se echilibreze înainte de a fi „stimulată” alte șase luni prin parfumuri (miresme) și unguente cosmetice – etapă de rafinare.

Parfumurile nu erau aplicate pe piele iritată sau fragilă, ci pe un țesut deja sănătos. De aceea, miresmele puteau persista, se puteau fixa și deveneau parte din identitatea femeii. Prin aplicarea extractelor vegetale volatile pe pielea îngrijită și hidratată rezultau parfumuri unice, atribuite persoanei respective. Îngrijirea

personală căpăta valențe regale, susținute în procesele de învățare și facilitare de slujnice dedicate și supervizori specializați. Masajele cu ulei, băile aromatice, ungerile repetate au și un efect psihologic: induc calm, siguranță, prezență în corp.

Estera a respectat aceste proceduri de îngrijire fără pierderea identității. Tradiția iudaică spune că ea își adaptează dietă pentru a rămâne fidelă credinței ei, înțelegând că îngrijirea autentică nu anulează identitatea, ci o susține. Cosmetics de îngrijire

nu o transformă, ci îi oferă un corp sănătos, stabil, pregătit să susțină decizii grele și prezență publică. Într-o lume a excesului de produse cosmetice și promisiuni rapide cu tips&tricks, Estera ne învață o formă de eleganță rară: frumusețea care se construiește încet, cu răbdare și sens.

Daniela Haidu

Rețeta de **PARFUM SOLID**

Inspirată de pregătirile de înfrumusețare din imperiul persan, vă propun rețeta unui parfum solid, o alegere de self-care conștient, cu îngrijire și expresie senzorială discretă.

În Antichitate, parfumurile solide – fără alcool – erau preferate pentru stabilitatea lor, pentru felul în care se așezau pe piele și pentru capacitatea de a elibera aroma lent, odată cu căldura trupului. Mireasma devenea astfel parte din prezența femeii, nu un accesoriu exterior.

Baza parfumului:

- 20 g ceară de albine
- 20 g unt de shea nerafinat
- 20 ml ulei purtător (migdale dulci sau jojoba)

Complexul aromatic – uleiuri esențiale de grad terapeutic:

- Smirnă – 8-10 picături (note de bază cu rol fixator)
- Tămâie – 6 picături (note de mijloc care dau amploare)
- Ylang-ylang – 4 picături (note de mijloc cu miros feminin)
- Portocală sau bergamotă – 10 picături (note de vârf, cu rol revigorant)

Modul de preparare: ceara se topește la bain-marie, se adaugă untul de shea, apoi uleiul purtător. După o ușoară răcire, se încorporează uleiurile esențiale și se toarnă în recipiente mici, de sticlă sau ceramică, neapărat dintre cele care se închid etanș.

Modul de utilizare: se aplică în cantitate mică pe încheieturi, gât sau stern. Mireasma se eliberează lent, modulată de căldura pielii.

Și să nu uităm, măiestria îngrijirii personale și îndemânarea în pregătirea preparatelor cosmetice îmbracă caracterul nobil al femeii frumoase și înțelepte.

Farmacist Daniela Haidu

*Să te asculte Domnul în ziua necazului, să te ocrotească Numele
Dumnezeului lui Iacov,*

să-ți trimită ajutor din locașul Său cel Sfânt și să te sprijine din Sion!*

*Să-Și aducă aminte de toate darurile tale de mâncare și să-ți
primească arderile-de-tot!*

Să-ți dea ce-ți dorește inima și să-ți implinească toate planurile tale!

Psalmul 20

